

SFB Newsflash

Nr 6 - November 2010

Ingang Fort Kessel.

binnengelaten en begon de tocht. Niet zonder dat de poort werd dichtgedaan achter onze rug. The Chain Gang was opgesloten.

Hierna volgde een 3 uur durende rondleiding, langs alle kamers, gangen, kelders, ruimtes van het Fort. Een rondleiding die geen enkele minuut verveelde, boeide van het begin tot het einde. Niet alleen door de vakkundige uitleg over de geschiedenis, maar ook door de vele anekdotes die verteld werden. Dit maakte het allemaal belevenswaardiger.

Detailopname Rolbrug.

hebben, zijn de Gidsengroep van Kessel reeds bezig van 1976.

De grote verschillen zijn natuurlijk : het Fort van Kessel is gemeente-eigendom, waardoor ze gesubsidieerd worden. Ze kunnen rekenen op 10-tallen vrijwilligers en hebben eigenlijk het alleenheerschap over het Fort.

Wij daarentegen : het is privé-eigendom, we hebben geen subsidies en onze trouwste medewerkers beperken zich tot een tweetal en delen wij een groot deel van het Fort met Natuurpunt inzake de vleermuizen.

Als je eens ondergedompeld wil worden in een bad van oorlogsgeschiedenis van zowel Eerste als Tweede Wereldoorlog, dan moet je beslist een bezoek brengen aan het Fort van Kessel.

Op 1 mei 2010 was het SFB met zijn leden uitgenodigd om daar een kijkje te gaan nemen onder leiding van de Gidsengroep van Kessel.

De aankomst begon al imposant. Een fort gelegen in een oase van groen, redelijk gepreserveerd en toch met sporen van verval. De inrijpoort verraadde reeds dat vroeger veel in het Frans gebeurde : Fort de Kessel.

Na een korte kennismaking met de gidsen, werden we

Kennismaking Gidsen Fort Kessel

Alle termen passeerden de revue, affuiten, capponières, kazematten; Dikke Bertha's.... Elke ruimte, elk hoekje had zijn functie, of het nu in Duitse, Franse of in Belgische handen was.

Je ziet dat er al jarenlang zware werkzaamheden verricht werden om het Fort zo oorspronkelijk mogelijk te maken. Als we het goed begrepen

Restauratieproject Toegangspoort.

Eveneens imposant waren de latrines : de Turkse en Franse toiletten. Hier kun je zeker je gazetje niet op je 'gemakske' lezen, of je moet over stevige beenspieren beschikken. De wasruimte met zijn arduinen wasbakken, enkelen nog redelijk intact. De machinekamer. Daar zonk de moed van onze jongens in de schoenen. Zo een grote ruimte : als hun machinekamer zo groot zou zijn, dan dienen er nog ettelijke kruiwagentjes zand buiten gereden te worden.

De conciërgewoning sprak tot enkelen van ons tot de verbeelding. We zagen het wel zitten op ons hofke te zitten aan het water, de gewelfde kamers om te dopen tot leefruimtes. Hoewel, er zal wat meer bij komen kijken dan een likje verf en een rolleke papier.

Het gedeelte van het Fort dat vernietigd geworden was door een bom van het Fort van Broechem sprak ook tot de fantasie. Dat gedeelte is zo gelaten, zal eigenlijk niet heropgebouwd worden, want het behoort immers tot het uitzicht van het Fort.

Schade door granaatslagen.

Wat ook interessant was en eigenlijk de ingenieusiteit van het Fort aanduidde : was de werking van al die waterkanalen, riolen, rookkanalen.

Dat zo een Fort niet louter uit steen en beton bestond, wisten we wel maar dat elke hoek, goot, kanaal een functie bekleedde, nee daar waren de meesten van ons niet van op de hoogte.

De structuur van de zandzakken is nog steeds zichtbaar in het beton.

Details Toiletten.

Om een algeheel beeld te krijgen van het Fort werd ons ook duidelijk gemaakt wat de rol van het Fort was in de algehele Fortengordel rond Antwerpen. Of het nu diende als verdedigingsmiddel, aanvalsbasis of als logistieke steun.

De vakkundigheid van de Gidsengroep van Kessel staat hier buiten kijf. En we kunnen alleen maar jaloers zijn op dat wat zij reeds hebben gepresteerd.

“Nil volentibus arduum” in mooie Vlaamse woorden vertaald “Voor zij die willen, is niets onmogelijk” een synoniem voor wat het SFB en het Chaletbeheer staat.

Hoe slaagt men er in om van vieze, onderkomen ruimtes van het Fort een aangename omkadering voor een diner te creëren en dit in een minimum van tijd ?

Wel, door weken van voorbereiden, werken, zwoegen en afzien. De uren die in de twee ruimtes voor het Fortdinner gestoken zijn, zijn niet meer te tellen en hoeven niet geteld.

Het eindresultaat was zo verbluffend dat de zware werkzaamheden eigenlijk in het niets vervallen. Ik kan dan ook weer niets anders doen dan ons “werklui” te bewonderen en proficiat te wensen.

Dames en heren, jullie wilden en het was niet onmogelijk !!

115 mensen hadden zich ingeschreven voor het eerste Fortdinner wat bij de organisatoren de nodige stress teweeg bracht. Zoals bij de Fortiviteiten is het steeds afwachten of het idee aanslaat. Gaan onze gasten het appreciëren, gaat het lukken, wordt het idee gesmaakt, en niet alleen het idee, maar ook het eten.

Maar vanaf het moment dat de eerste gasten arriveerden, hoorden wij lovende woorden : “hoe gezellig”, “hé da’s tof”, “amai dat valt mee”, “da hadden we niet verwacht”, “amai dat eten smaakt”.

De mensen van traiteurdienst Filip uit Waasmunster hadden er dan ook voor gezorgd dat ieders bord goed gevuld bleef en dat onze smaakpapillen nog verwend werden ook. De steak was mals en à volonté, de beenhesp bleek ook van een goed beestje te zijn, frieten zoveel je wenste, en de koude schotel werd beschreven als “de combinatie leek raar, maar smaakte verd....mme héél goed”. Alles smaakte naar méér , méér , méér.

De traiteurdienst had de handen vol.

De twee ruimtes waren dan ook héél smaakvol ingericht; mooie decoratie, kaarsen, goede tafels en stoelen, aangepaste muziek, verwarming; er werd gezorgd voor zo weinig mogelijk wateroverlast, en een proper toilet. Niet het Fortrestaurant was fraai aangekleed, ook de hoofdentree werd op gepaste wijze verlicht. Onze gasten werden vanaf de ingang tot de Mess aangenaam verrast.

Een gezellige drukte.

Het groentenbuffet.

De eerdere criticasters werden dus de wind uit hun zeilen genomen.

Het is niet dat we onbescheiden willen lijken, want er zijn

altijd mopperaars, en goed doen kan je niet voor iedereen. Niet dat alles van een strooien dakje liep. Bij de drankbediening ging het wat stroef, we zijn dan ook maar amateurkes hé. Maar na wat kinderziektes, waren we snel op kruissnelheid en kon alles vlot verlopen.

Smullen a volente.

Een tevreden team.

Meer lovende woorden zouden ietwat partijdig lijken maar het is nu eenmaal zo; het was grandioos en het mag gezegd worden.

Het voltallige SFB en Chaletbeheer willen, langs deze weg dan ook iedereen bedanken die zijn toch zo schaarse vrije tijd hebben willen opofferen voor het eerste Fortdiner :

Dankzij hun nimmer aflatende ijver en bereidheid is deze 1ste editie een mooi bewijs van de Vaderlandsche spreuk : "l'Union fait la force" --- "Eendracht maakt macht"

Maar ook vooral aan onze gasten, die het risico namen om te komen : **HARTELIJK DANK en HOPELIJK TOT VOLGEND JAAR !!**

In 2014 zal het precies 100 jaar geleden zijn dat de Eerste Wereldoorlog , ook wel de "Grote Oorlog" genaamd uitbrak. Deze bijzondere herdenking zal ook in Bornem niet onopgemerkt voorbijgaan en de

voorbereidende gesprekken met de gemeente en aanverwante groeperingen zijn reeds van start gegaan. Het mag nu reeds gezegd, het zal de moeite zijn. Mensen die zich geroepen voelen om hun steentje bij te dragen aan dit evenement kunnen zich ten gepaste tijde melden bij SFB. Detailinfo volgt asap ...